

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Outdoor Space Media s.r.o.**, IČO: 27603601
se sídlem Praha 3, Křišťanova 1788/19
zastoupen advokátem Mgr. Viktorem Hunalem
se sídlem Praha 8, Sokolovská 47/73

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2

za účasti: **BULLDOG REKLAMA s.r.o.**, IČO: 26157527
se sídlem Praha 10, Přetlucká 3354/12

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem a žádal, aby soud určil, že zásah žalovaného v podobě jeho výzvy ze dne 28. 5. 2024, č. j. MHMP-1007919/2024/O4/Lj, sp. zn. S-MHMP 1007792/2024PKD, k odstranění reklamního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

zařízení na pozemku parc. č. 637/33, v k. ú. Dolní Měcholupy, je nezákonný. Zároveň mělo být žalovanému zakázáno, aby pokračoval v porušování jeho práv.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v úvodu podané žaloby sdělil, že je vlastníkem reklamního zařízení, které se nachází na pozemku osoby zúčastněné na řízení (dále jen „OZNŘ“). OZNŘ obdržela od Technické správy komunikací hl. m. Prahy, a.s., IČO: 03447286 (dále jen „TSK“), „*oznámení vlastníkovu nemovitosti*“ ze dne 1. 8. 2025, č. j. TSK/28730/25 1318, ve vztahu k dotčenému pozemku a reklamnímu zařízení. V oznámení TSK sdělila OZNŘ, že na základě výzvy žalovaného ze dne 28. 5. 2024, č. j. MHMP-1007917/2024/O4/Lj, sp. zn. S-MHMP 1007792/2024PKD (dále jen „výzva“), byla pověřena k bezodkladnému odstranění a likvidaci reklamního zařízení, s tím, že se reklamní zařízení má nacházet v silničním ochranném pásmu místní komunikace I. třídy (ulice Kutnohorská, Praha) a že v souladu s § 31 odst. 12 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“), je vlastník pozemku povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na tento pozemek za účelem zakrytí reklamy a odstranění reklamního zařízení. K zakrytí reklamy a odstranění reklamního zařízení mělo dojít dne 28. 8. 2025.
3. Žalobce tvrdil, že reklamní zařízení nepotřebuje povolení žalovaného ke svému umístění podle § 31 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. a žalovaný není v této věci ani příslušný. Reklamní zařízení se nachází mimo ochranné pásmo pozemní komunikace, neboť je umístěno ve vzdálenosti 15 m od osy této pozemní komunikace, která je dle žalobce silnicí II. třídy, a nikoliv pozemní komunikací I. třídy, jak tvrdí žalovaný. K tomu žalobce odkázal na geoportál Ředitelství silnic a dálnic s. p. Pro silnice II. třídy platí dle § 30 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb. silniční ochranné pásmo 15 m. Reklamní zařízení se nachází za hranicí či na hranici tohoto ochranného pásma předmětné pozemní komunikace. Namítal, že žalovanému jako silničnímu správnímu úřadu nebyla zákonem svěřena působnost a pravomoc dle § 31 odst. 9 zákona č. 13/1997 Sb. k podání výzvy TSK k zajištění odstranění reklamního zařízení. Žalovaný se tak dopustil nezákonného zásahu do práv žalobce prostřednictvím své výzvy.
4. Dále žalobce poukázal na to, že již dne 30. 4. 2024, tj. před vydáním výzvy, podal ohledně reklamního zařízení u žalovaného žádost o jeho povolení dle § 31 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. Řízení o povolení reklamního zařízení bylo žalovaným zahájeno dne 15. 10. 2024 pod sp. zn. S-MHMP 895551/2024PKD a nebylo ke dni podání žaloby pravomocně skončeno. Žalobce tvrdil, že do doby, než bude postaveno na jisto, zda předmětné reklamní zařízení potřebuje povolení dle zákona č. 13/1997 Sb., a pokud ano, tak zda již dříve, než byla vydána výzva žalovaného k odstranění reklamního zařízení a oznámení TSK o záměru odstranění reklamního zařízení, nemělo být k žádosti žalobce ze dne 30. 4. 2024 již vydáno ze strany žalovaného povolení k provozu reklamního zařízení, nelze k odstranění reklamního zařízení přistoupit. Tvrdil, že opačným postupem by byla porušena zásada materiální pravdy, § 4 správního řádu, a zásada dobré víry zakotvená v § 2 odst. 3 správního řádu.
5. Žalobce tvrdil, že plánovaným vstupem na dotčený pozemek a odstraněním reklamního zařízení mimo jiné dojde i k zásahu do vlastnického práva žalobce a k zásahu do jeho práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

6. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že dne 23. 11. 2023 obdržel od TSK podnět k zahájení řízení o odstranění reklamního zařízení. Dne 14. 4. 2024 žalovaný pod č. j. MHMP-823993/2024/O4/Kf vyzval žalobce, aby ve lhůtě do 15 dnů doložil povolení k reklamnímu zařízení. Dne 30. 4. 2024 zaslal žalobce žádost o aktualizaci rozhodnutí o umístění stavby pro reklamu. Součástí žádosti bylo mimo jiné také předchozí rozhodnutí vydané žalovaným dne 13. 12. 2010 pod č. j. MHMP- 1026649/2010/DOP-O4-Sl. Platnost tohoto rozhodnutí byla omezena do 30. 11. 2015. Reklamní zařízení bylo v době podání žádosti (30. 4. 2024) provozováno více než 8 let bez platného povolení silničního správního úřadu. Dne 3. 5. 2024 obdržel žalovaný sdělení žalobce, že dne 30. 4. 2024 podal žádost o aktualizaci rozhodnutí pro umístění stavby pro reklamu.
7. Dne 22. 5. 2024 vydal žalovaný pod č. j. MHMP-1026743/2024/O4/Lj výzvu k součinnosti při odstraňování nepovoleného reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu komunikace, která byla adresována OZNŘ. Následně vydal žalovaný výzvu.
8. Dne 4. 11. 2024 žalovaný vydal pod č. j. MHMP-1903029/2024/O4/Lj oznámení o zahájení řízení a výzvu k uplatnění práv účastníků řízení a dotčeného orgánu. V rámci tohoto oznámení byla účastníkům řízení – žalobci, OZNŘ a dotčenému orgánu, tj. Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „PČR“), poskytnuta možnost nahlédnout do spisu, předkládat návrhy a důkazy a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 27. 12. 2024 obdržel žalovaný nesouhlasné stanovisko PČR, jakožto orgánu státní správy ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ze dne 27. 12. 2024, č. j. KRPA-1498-271/ČJ-2024-0000DŽ, ke zřízení a provozování předmětného reklamního zařízení. Ve stanovisku PČR uvedla, že na základě provedeného místního šetření je reklamní zařízení navrženo bez ochrany proti střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení, nachází se v blízkosti křižovatky a v blízkosti stávajících reklamních zařízení, v blízkosti stávajícího svislého dopravního značení, činná plocha reklamního zařízení je viditelná také v opačném směru jízdy. Navržené umístění a provozování reklamního zařízení je nevhodné z hlediska bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a je v rozporu s § 78 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu) a § 31 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb.
9. Dne 13. 8. 2025 vyzval žalovaný pod č. j. MHMP-1983046/2024/O4/Lj v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), žalobce k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. Dne 25. 8. 2025 podal žalobce vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí. Dne 2. 9. 2025 vydal žalovaný pod č. j. MHMP-888324/2025/O4/Lj rozhodnutí o nepovolení předmětného reklamního zařízení na základě nesouhlasu PČR. Žalovaný podotkl, že není oprávněn přezkoumávat předchozí souhlas PČR, neboť se jedná o závazný podklad rozhodnutí ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Stanovisko dotčeného orgánu je určeno pro správní orgán, který vede řízení, a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí. Správní orgán tedy nemůže hodnotit jeho věcnou správnost, přiměřenost ani odůvodnění.
10. Žalovaný konstatoval, že komunikace Kutnohorská byla rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, ze dne 20. 1. 1998, č. j. DOP-R5/584/98-Fi, zařazena do kategorie místní komunikace I. třídy, a proto se na ni podle § 30 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb. vztahuje silniční ochranné pásmo ve vzdálenosti 50 m od osy vozovky.

11. *V replice ze dne 24. 10. 2025* žalobce uvedl, že dne 28. 8. 2025 došlo k odstranění reklamního zařízení. V návaznosti na tuto skutečnost žalobce přistoupil k úpravě petitu. Ve znění repliky tak měl soud určit, že zásah žalovaného v podobě odstranění reklamního zařízení v jeho vlastnictví na pozemku parc. č. 637/33, v k. ú. Dolní Měcholupy, obec Praha, dne 28. 8. 2025, aniž by bylo vyčkáno pravomocného skončení řízení sp. zn. S-MHMP 895551/2024PKD o jeho žádosti ze dne 30. 4. 2024 o povolení reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu pozemní komunikace Kutnohorská, souřadnice polohy RZ S-JTSK: y = 732806, x = 1048565, byl nezákonný.
12. Dále zdůraznil, že nezákonnost zásahu žalovaného spatřuje především v porušení zásady správního řízení vyjádřené v § 8 správního řádu. Žalobce měl za to, že zásah žalovaného v podobě odstranění reklamního zařízení byl překvapivý, nikoliv proporcionální okolnostem případu, i svévolný, vzhledem k tomu, že v stejné době, kdy došlo k odstranění reklamního zařízení vedl žalovaný aktivně se žalobcem řízení o povolení reklamního zařízení, které nebylo ani pravomocně skončeno.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání výslovně souhlasil a žalovaný podle § 51 zákona č. 1500/2004 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), s takovým postupem nevyjádřil nesouhlas. Současně soud shledal, že žalovaný v dané věci vedl správní spis, ze kterého vyplývají všechny pro posouzení věci rozhodné skutečnosti.
14. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 31 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení.
 - Podle § 31 odst. 9 zákona č. 13/1997 Sb. je-li v silničním ochranném pásmu zřízeno nebo provozováno reklamní zařízení v rozporu s odstavcem 1 bez povolení, vyzve silniční správní úřad neprodleně poté, co se o tom dozvěděl, vlastníka pozemní komunikace, v jejímž ochranném pásmu je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno, nebo jejího správce, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, k odstranění reklamního zařízení, a vlastníka nemovitosti, na které je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno, k poskytnutí součinnosti podle odstavce 12. Silniční správní úřad vlastníka pozemní komunikace nebo jejího správce nevyzývá, je-li současně vlastníkem nemovitosti, na které je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno; v takovém případě silniční správní úřad vlastníku nebo správci pozemní komunikace na jeho žádost sdělí, zda je reklamní zařízení zřízeno a provozováno na základě povolení podle odstavce 1.
 - Podle § 31 odst. 10 zákona č. 13/1997 Sb. Reklamní zařízení zřízené nebo provozované v ochranném pásmu pozemní komunikace v rozporu s odstavcem 1 bez povolení je vlastník této pozemní komunikace nebo její správce, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, povinen na náklady jeho vlastníka odstranit a uskladnit na vhodném místě. Odstranění reklamního zařízení bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.

- Podle § 40 odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb. obecní úřad vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností.

15. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

16. Soud předně uvádí, že žalobce se podanou žalobou rovněž domáhal, aby soud určil, že zásah TSK v podobě oznámení ze dne 1. 8. 2025, č. j. TSK/28730/25 1318, o záměru odstranit dotčené reklamní zařízení adresovaného osobě zúčastněné na řízení je nezákonný. Podáním ze dne 24. 10. 2025 vzal žalobce žalobu vůči TSK zpět. Usnesením ze dne 1. 12. 2025, č. j. 17 A 104/2025-54, soud řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem směřujícím vůči TSK zastavil.
17. Dále soud uvádí, že změnu žalobního petitu, provedenou žalobcem v podání ze dne 24. 10. 2025, nechal zapsat jako novou žalobu. Soud dospěl k závěru, že se žalobce v replice domáhá ochrany před jiným zásahem (odstranění reklamního zařízení), než který byl obsahem podané žaloby. Tedy, že obsahem repliky je nová žaloba na ochranu před nezákonným zásahem. Tato žaloba je u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 10 A 191/2025. Zároveň soud pro úplnost doplňuje, že žalobci dal možnost se k postupu soudu vyjádřit, avšak žalobce na přípis soudu (až do současné doby) nikterak nereagoval.
18. Předmětem právě projednávané žaloby je tak pouze žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, kterou žalobce spatřoval ve výzvě žalovaného s označením „*Výzva k odstranění nepovolených reklamních zařízení v silničním ochranném pásmu*“ ze dne 28. 5. 2024, č. j. MHMP-1007917/2024/O4/Lj, která je adresována TSK.
19. Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že výše uvedená výzva žalovaného není způsobilá zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce. K uvedenému závěru soud dospěl na základě tří vzájemně se doplňujících skutečností, konkrétně z toho, kdo je adresátem dané výzvy, z postavení TSK a jejího vztahu k žalovanému a ze skutečného obsahu výzvy.
20. V projednávaném případě se žalobce domáhá ochrany před výzvou, která je určena výlučně TSK. Žalobce není adresátem výzvy, výzva mu nebyla doručena ani mu nebyla určena. Již z této skutečnosti nutně plyne, že ze samotné výzvy nemůže přímo vzniknout žalobci žádná povinnost či právní následek vůči jeho osobě.
21. Pokud jde o postavení TSK a její vztah k žalovanému, je nutno vyjít z toho, že komunikace, u které se nachází předmětné reklamní zařízení, patří do kategorie místní komunikace I. třídy. Uvedené vyplývá z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 1. 1998, č. j. DOP-R5/584/98-Fi, obsaženého ve správním spisu.
22. Protože předmětná komunikace je místní komunikací I. třídy, je dle § 40 odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb. (ve spojení s § 31 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze) příslušným silničním správním úřadem právě žalovaný. Žalovaný tak disponuje odpovídajícími pravomocemi ve věci dané místní komunikace, a je tedy oprávněn vydat výzvu k odstranění reklamního zařízení. Tato výzva je projevem vůle žalovaného. TSK vystupuje v tomto případě v podřízeném postavení, je adresátem výzvy k odstranění reklamního zařízení a je na ni ze strany žalovaného vrchnostensky působeno. Veškerá oprávnění TSK vyplývají ze skutečnosti, že jí vlastník místní komunikace, tedy hlavní město Praha, a to prostřednictvím žalovaného, svěřil výkon správy této místní komunikace.

23. TSK je akciová společnost, jejímž jediným zakladatelem a současně jediným akcionářem je hlavní město Praha. Předmětem činnosti TSK je správa, údržba, opravy a rozvoj silnic II. a III. třídy, místních komunikací a dále i vybraných účelových komunikací na území hl. města Prahy, nakládání s tímto nemovitým majetkem a poskytování služeb s tím spojených.
24. Předmětnou výzvou byla TSK podle § 31 odst. 9 zákona č. 13/1997 Sb. vyzvána k odstranění reklamních zařízení specifikovaných ve výzvě. Na základě shora uvedeného tedy výzva dle svého obsahu představuje pokyn žalovaného, jako silničního správního úřadu, určený TSK, jako správci dotčené komunikace, k plnění jejích zákonných povinností (viz § 31 odst. 10 zákona č. 13/1997 Sb.).
25. Výzva v projednávaném případě nezakládá nebo nemění žádnou právní povinnost TSK, případně neruší její stávající právní povinnost. Tato výzva pouze opakuje povinnost, která pro TSK plyne z § 31 odst. 10 zákona č. 13/1997 Sb. Zároveň z výzvy neplyne žádná povinnost pro žalobce jako vlastníka reklamního zařízení. Na základě této výzvy není žalobce povinen dotčené reklamní zařízení odstranit. Současně výzva neupozorňuje žalobce na možné sankce nebo důsledky neuposlechnutí této výzvy. Výzva má v projednávaném případě pouze informativní charakter, a to pouze ve vztahu k TSK. Žalobce tak nemůže být touto výzvou nikterak materiálně dotčen na svých veřejných subjektivních právech.
26. Právě uvedené rozdíly (výzva není adresována žalobci, vztah mezi TSK a žalovaným, obsah výzvy nevyvolává vůči žalobci žádné právní účinky) vedou soud k závěru, že na projednávanou věc nelze bez dalšího aplikovat dosavadní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se výzev k odstranění reklamního zařízení adresovaných přímo vlastníkům. Judikatura typu rozsudku ze dne 19. 5. 2016, č. j. 6 As 69/2016-39 (3412/2016 Sb. NSS), se vztahuje na výzvy podle § 31 odst. 9 zákona č. 13/1997 Sb., které jsou přímo určeny vlastníkově a jsou způsobilé zasáhnout do jeho právní sféry. Oproti tomu výzva v projednávaném případě míří výhradně k TSK a představuje pouze interní pokyn ve vztahu ke správě dané místní komunikace. Nadto nelze ani přehlédnout, že znění § 31 zákona č. 13/1997 Sb. bylo opakovaně novelizováno, což rovněž vyžaduje pečlivé rozlišování mezi jednotlivými typy výzev a jejich právními účinky.
27. Na podporu své argumentace soud rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2026, č. j. 5 As 211/2025-47. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud přisvědčil argumentaci zdejšího soudu, podle které výzva k odstranění reklamního zařízení zaslaná vlastníku pozemku nezasahuje do veřejných subjektivních práv vlastníka reklamního zařízení. Jestliže do veřejného subjektivního práva vlastníka reklamního zařízení nezasahuje výzva k odstranění reklamního zařízení zaslaná vlastníku pozemku, tím spíše nemůže do práv vlastníka reklamního zařízení zasahovat výzva adresovaná TSK.
28. Pro úplnost soud uvádí, že námitka žalobce, podle které je předmětná komunikace silnicí II. třídy, nemá oporu v rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 1998, č. j. DOP-R5/584/98-Fi. Na výše uvedeném nemůže nic změnit žalobcův odkaz na geoportál Ředitelství silnic a dálnic s. p. O zařazení pozemních komunikací do jednotlivých kategorií a jejich tříd rozhoduje pouze silniční správní úřad (viz § 3 zákona č. 13/1997 Sb.). Ředitelství silnic a dálnic s. p. není silničním správním úřadem (viz § 40 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb.) a nemůže o zařazení pozemních komunikací rozhodovat. Nadto Ředitelství silnic a dálnic s. p. náleží kompetence pouze v oblasti hospodaření s dálnicemi a silnicemi I. třídy, nikoliv místními komunikacemi.

29. Protože soud dospěl k závěru, že výzva není způsobilá zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce, nezabýval se již dalšími námitkami, neboť by to na závěru soudu nemohlo nic změnit.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce na ochranu před nezákonným zásahem směřující vůči výzvě žalovaného ze dne 28. 5. 2024, č. j. MHMP-1007917/2024/O4/Lj, není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
32. Konečně soud podotýká, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění do 31. 12. 2025).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. ledna 2026

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.